

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Secunda Secundæ Et Tertia Pars Divi Thomæ Complectitvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores, & praxim spectantes, maximè circa
Sacramenta, accuratè declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1664

Sectio I. Vtrùm aliqua novæ Legis Sacramenta imprimant characterem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13826

DISPUTATIO SEXAGESIMA OCTAVA.

De Charactere.

PRÆCIPVVM Sacramentorum effectum, nempe gratiam habitualemente declaravimus in precedentibus, nunc de secundario eorum effectu, Characterem scilicet, agendum, qui quamvis non ab omnibus, ut mox dicetur, à quibusdam tamen Sacramentis, animabus suscipientium imprimitur. Hoc verò singulare quiddam est, & Legi nova peculiariter concessum; in Lege enim veteri homines non interius in animâ, & spiritualiter, sed exterius in carne, & corporali signo notabantur, Circumcisione scilicet, per quam à ceteris gentibus distinguebantur. Hinc Sanctus Chrysostomus Homiliâ 2. in Epist. ad Ephesios: Obsignati, inquit, sunt & Israëlita, sed Circumcisione, quemadmodum pecudes. Hujus ergo characteris natura ac proprietates hinc sunt explicanda.

SECTIO PRIMA.

Verum aliqua nova Legis Sacramenta imprimant Characterem.

I.
Tria tantum Sacramenta imprimere characterem certa est Theologorum sententia.

LIQUA, inquam, omnia enim Characterem suscipientibus non imprimere, hæc scilicet quatuor, Eucharistiam, Pœnitentiam, Extremam-Uñctionem, & Matrimonium, certa est Theologorum omnium sententia, atque ex Concilio Florentino & Tridentino ad hoc deducitur argumentum; dum enim de aliis tribus Sacramentis tantum, Baptismo scilicet, Confirmatione, & Ordine affirmant imprimere Characterem, de reliquis quatuor id negare videntur. Deinde asserunt ideo hæc tria Sacramenta iterari non posse, quia imprimunt characterem. Hinc ergo optime deducitur alia quatuor, cum iterari possint, Characterem non imprimere. Quare audiendi non sunt quidam ex antiquis Theologis, qui quamvis dicta quatuor Sacramenta Characterem non imprimere assererent, aiebant tamen ea ornatum quendam, etiam in indignè suscipientium animabus producere. Sed hæc sententia planè est rejicienda, cum sine ullo, vel ex Scripturâ, vel Patribus fundamento, ullâve ratione validâ, sic conficta.

II. De tribus ergo tantum Sacramentis, Baptismo, Confirmatione, & Ordine procedit quaestio, circa quæ etiam non idem olim fuit omnium di-

cendi modus. Durandus siquidem, ut mox videbimus, verbo tenus Characterem admittebat, re ipsâ tamen negabat. Scoto & Gabrieli imprimatur necne Character res dubia videbatur. Caietano etiam non admodum placet hæc Characteris impressio, in eam proinde tanquam in rem novam obloquitur. Hæretici denique, tam novi, quam antiqui omnino negant per hæc etiam tria Sacramenta imprimi Characterem: ita Wiclephus apud Waldensem Tomo 2. de Sacramentis, cap. 10. idemque affirmant nostri temporis sectarii, Lutherus, Calvinus, & alii.

Constans tamen modò Theologorum omnium assertio est, eaque fide certa, tria hæc Sacramenta, Baptismum scilicet, Confirmationem, & Ordinem characterem imprimere. Hanc verò doctrinam falsò dicunt Novatores ab Innocentio III. primò fuisse traditam cap. *Majores de Baptismo*, cum & ibidem faciat mentionem Pontifex aliorum, apud quos passim ea vigeat opinio, & ex nonnullis Scripturæ testimoniis non obscurè deducatur, ut 2. ad Corinthios 1. *Qui unxit nos Deus, & signavit nos, & dedit pignus Spiritus in cordibus nostris: ad Ephesios 1. In quo & credentes signati estis Spiritu promissionis, qui est pignus hereditatis.*

Quæ & alia Scripturæ loca, adjunctâ auctoritate Patrum, qui passim de Characterem mentionem faciunt, & Baptismum peculiariter vocant signaculum & sigillum, satis clarè probant intentionem. Characterem itaque in Sacramentis quibusdam imprimi, apertè docet Sanctus Cyrillus Alexandrinus, Sanctus Basilius, S. Gregorius Nazianzenus,

Confirmatio-
Ordine pro-
cedis qua-
sio.

III.
Fide certum
est Baptis-
mum, Con-
firmatio-
nem, &
Ordinem
imprimere
characte-
rem.

IV.
De chara-
tere passim
mentionem
faciunt san-
cti Patres.

Nazianzenus, Sanctus Chrysoſtomus, Ambroſius, Auguſtinus, & alii, qui videri poterunt apud Bellarminum libro 2. de Sacramentis, c. 21. Tandem definita eſt hæc veritas, non ab Innocentio III. ſolum quoad Baptiſmum, ſed in Concilio Florentino, in decreto Eugenii IV. ad Armenos, & Tridentino ſeſſ. 7. can. 9. de Sacramentis in genere.

V. *Cur hæc tria Sacramenta præ aliis, imprimant characterem.*
Ratio autem cur hæc tria Sacramenta, non alia imprimant Characterem, videtur eſſe, quòd per illa homines peculiari modo tanquam milites & miniſtri Chriſti ad ſpecialia quædam munera & officia deputentur. Per Characterem itaque Baptiſmi ſignantur primò homines tanquam milites Chriſti, & diſtinguuntur ab exercitu & militibus diaboli. Per characterem Confirmationis, peculiari modo deputantur homines ad certamen fidei contra perſecutores ſubendum. Tandem per characterem Ordinis, deputantur peculiari modo ad miniſtranda Sacramenta. Cùm ergo hæc tria Sacramenta conſtituant homines ſtabiliter in huiusmodi miniſteriis, congruum fuit, ut Characterem iis, quo ab aliis, qui peculiari modo ad hæc munera deputati non ſunt, diſtinguerentur, imprimerent.

VI. *Oſtenditur malè dixiſſe Durandum, characterem ab his tribus Sacramentis impreſſum, eſſe tantum relationem rationis.*
Hinc inferitur ex communi ſententiâ Theologorum contra Durandum, qui ſolum nominetenus admittit Characterem, re tamen negat, cùm dicat tantum eſſe relationem rationis, inferitur inquam, Characterem eſſe aliquid reale, ab animâ diſtinctum, quòd vel ex eo conſtat, quòd Concilia & Patres dicant eum imprimi animæ, hoc autem denotat veram & phyſicam productionem; ſicut ex ſimili arguunt Theologi gratiam eſſe aliquid phyſicum, ab animâ realiter diſtinctum, quòd à Conciliis dicatur animæ inſundi.

VII. *Hæc Durandi ſententia circa impreſſionem characteris, jam ſine errore in Fide ſuſtineri non poſſe.*
Suarez itaque hic, diſp. II. ſect. 2. ait hanc Durandi ſententiam jam ſine errore in fide ſuſtineri non poſſe ob definitiones Florentini & Tridentini. Addit Bellarminus citatus cap. 19. ſententiam illam vix diſtingui ab hæreſi huius temporis, Vaſquez tamen hic, diſp. 184. cap. 2. conatur ſententiam Durandi ab omni cenſurâ vindicare, cùm ipſe ſaltem aliquid morale in animâ per illa tria Sacramenta relictum eſſe concedat: hoc tamen non videtur ſatisfacere auctoritati Conciliorum aſſerentium Characterem peculiari per illa Sacramenta imprimi, omnia autem relinquunt poſt ſe aliquid morale, nempe jus ad peculiaris auxilia cujuſque Sacramenti fini propria.

VIII. *Dicit etiam placet, quòd affirmant nonnulli, characterem ſcilicet eſſe relationem realem.*
Nec etiam placet quòd cum Scoto in 4. diſt. 6. quæſt. 10. dicunt aliqui, nempe Characterem eſſe relationem; ſi enim loquatur hæc ſententia de relatione prædicamentali, contra eſt primò; relatio enim prædicamentalis eſt ad terminum tantum exiſtens, Character autem ſi fit relatio, reſpicit & Baptiſmum præteritum, & auxilia futura; nec enim apparet quis alius ſit illius terminus, vel ſaltem cur hæc non ſint. Contra ſecundò: Ad relationem juxta Philoſophos non datur per ſe motus, at verò ad Characterem datur per ſe motus, & per ſe ordinatur Baptiſmus ad illum imprimendum. Tertio: Non minùs in Extremâ Unctione, & Matrimonio conſurgit relatio conjugati & uncti, quàm in his tribus relatio baptizati, confirmati, & ordinati, ergo omnia Sacramenta imprimunt Characterem. Si autem ſolum velit Scotus Characterem eſſe relationem tranſcendentalem, vera eſt illius ſententia, nec

differt à communi; reſpicit enim Character auxiliâ, ad quæ jus quoddam confert, & ſimiliter operationes ab iis procedentes.

SECTIO SECUNDA.

De Naturâ & cauſis Characteris.

QUÆRES: Utrum in Chriſto fuerit aliquis Character. Reſpondetur negativè: ita Sanctus Thomas 3. parte, quæſt. 63. art. 5. corpore, & omnes præter Mayronem in 4. diſt. 7. quæſt. 5. art. 13. qui Chriſtum primo conceptionis ſuæ inſtanti hos omnes characteres habuiſſe affirmat. Rationem conſiſtentiæ assignat Sanctus Thomas loco citato, Chriſtus namque habuit plenam ſpiritalis Sacerdotii poteſtatem, ejuſ autem fideles aliquam huius ſpiritalis poteſtatis habent participationem, cujuſ participationis, non plenitudinis, ex naturâ ſua ſignum eſt Character. Deinde Chriſtus increato divini verbi characterem inſignitus eſt, modòque longè perfectiſſimo, unde non eſt cur imperfectioribus hiſce inſignitur. præterea militum, ovium, ac fervorum proprium eſt ſigno aliquo, ſeu characterem notari, non Ducis, Paſtoris, & Domini.

Quare, non eſt etiam admittendum quorundam apud Halenſem 4. parte, quæſt. 8. memb. 8. art. 1. §. II. & Sanctum Thomam in 4. diſt. 4. quæſt. 1. art. 3. quæſt. 5. placitum docentium in Chriſto, non quidem alios, characterem tamen Ordinis exiſtere, quòd nimirum Chriſtus ſit ſummus Sacerdos. Hoc, inquam, nullo modo eſt admittendum ob jam dicta, & quia Chriſtus eminentiori abſque omni comparatione modo fuit Sacerdos, quàm nos, ut eſt per ſe manifeſtum.

Quoad Beatiffimam Virginem probabile eſt, eam Baptiſmi & Confirmationis characterem habuiſſe; ſicut enim capax fuit primarii effectus Sacramentorum, nempe gratiæ, ita & ſecundarii, videlicet characteris Baptiſmi & Confirmationis; Ordinis enim fuit incapax. Quòd verò ſanctiſſima hæc Virgo per Sacramenta fuerit capax augmenti gratiæ, conſtat; nec enim in primo inſtanti conceptionis omnem gratiam recepit, ad quam fuit electa, ut non rectè affirmavit Gabriël, ſed cumulatam illam quam tunc accepit gratiam, tum meritis ſuis, & virtutum actibus, quos toto vitæ tempore elicit excellentiſſimos, tum Sacramentorum ſuſceptione, præſertim Euchariftiæ (quam diebus ſingulis eam ſumpſiſſe plurimi affirmant) mirum in modum auxit.

Extremam etiam Unctionem Beatam Virginem recepiſſe communior habet opinio: huius proinde Sacramenti, non propterea parvuli ſunt incapaces, quia nunquam peccârunt, ſed quia tentationibus hoſtis humani generis, contra quas hoc Sacramentum in illo articulo peculiariter munuit, impeti non poſſunt, qua de re in peculiari, quem de hoc Sacramento inſtituemus tractatu, iterum redibit ſermo. Plura etiam in tractatu de Ordine dicentur de Ordinis characterem.

Eſt itaque Character à tribus illis Sacramentis impreſſus, Baptiſmo ſcilicet, Confirmatione, & Ordine, ſignum quoddam ſpirituale & indelebile, quòd de cauſâ iterari hæc Sacramenta non poſſunt. Mantent ergo hi characteres, etiam in animabus à corpore ſeparatis, quare ſi Chriſtianus, poſtquam eſt mortuus, ad vitam denuò ſuſcietur, baptizari iterum, ut poſtea dicemus, non debet, nec

I. *In Chriſto nullus fuit Character.*

II. *Malè affirmant aliqui Chriſtum habuiſſe characterem Ordinis, eo quòd ſit ſummus Sacerdos.*

III. *Beatiffimam Virginem Baptiſmi & Confirmationis habuiſſe characterem, eſt probabile.*

IV. *Extremam-unctionem recepiſſe beatiffimam Virginem, communior habet ſententia.*

V. *Trium horum Sacramentorum character eſt ſignum indelebile.*